

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ) • Γραφεία: Ηπείρου 5, Αθήνα 10433

74

ΜΑΡΤΗΣ
2015

**ΚΑΜΠΑΝΙΑ «ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ
ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
ΠΟΥ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ»**

**ΜΠΟΥΡΚΙΝΑ ΦΑΣΟ:
ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΕΚΛΟΓΩΝ;**

**ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 74
ΜΑΡΤΗΣ 2015

Εκδότης
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

Υπεύθυνη Υλης
ΝΤΕΠΠΥ ΚΟΥΛΟΥΡΗ

Συντακτική Επιτροπή
ΝΤΕΠΠΥ ΚΟΥΛΟΥΡΗ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ
ΜΠΑΜΠΗΣ ΜΕΛΙΣΣΟΣ
ΧΑΡΗΣ ΧΑΛΒΑΤΖΟΓΛΟΥ

Γραφεία
Ηπείρου 5
Αθήνα 10433
Τηλ: 210 38 13 052
Fax: 210 38 31 603
e mail: eedda@otenet.gr
www.eedda.gr

Πριν έξι μήνες, Σίιτες της υεμενικής φυλής των Χούτι κατέλαβαν την πρωτεύουσα της Υεμένης, Σανάα, καθώς και ορισμένες περιοχές της βόρειας και κεντρικής χώρας. Την περασμένη βδομάδα η ίδια φυλή πραγματοποίησε επίθεση στο Άντεν, όπου είχε καταφύγει ο πρώην φιλοδυτικός πρόεδρος της Υεμένης, Αμπντ Ράμπο Μάνσουρ Χάντι, ο οποίος, αφού παραιτήθηκε στις αρχές του χρόνου και, αμέσως μετά, ανακάλεσε την παραίτησή του κατηγορώντας τους Χούτι για εξαναγκασμό του σε αποχώρηση, προσέφυγε στο Συμβούλιο Συνεργασίας του Κόλπου ζητώντας να παρέμβει στρατιωτικά.

Έτσι, αφού πολύ εύκολα και πολύ γρήγορα στήθηκε το αναγκαίο σκηνικό της επέμβασης, η Υεμένη, χώρα με σημαντικά ανεκμετάλλευτα κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου αλλά και σημαντική γεωστρατηγικής σημασίας θέση, μπήκε στο στόχαστρο των ιμπεριαλιστών μετά το Ιράκ, τη Λιβύη, τη Συρία.

Αμέσως άδραξαν την ευκαιρία τα απανταχού της γης γεράκια. Η Σαουδική Αραβία με 10μελή στρατιωτικό συνασπισμό όλων των χωρών του Κόλπου, εκτός του Ομάν, με τη συμμετοχή της Ιορδανίας, του Μαρόκου, του Σουδάν ακόμα και του Πακιστάν, προετοίμασαν και εξαπέλυσαν μέσα σε μια βδομάδα αεροπορικές επιδρομές και μια τεράστια στρατιωτική κινητοποίηση. Ο Αραβικός Σύνδεσμος έκφρασε την πλήρη στήριξή του στη Σαουδική Αραβία. Οι πρόεδροι της Αιγύπτου, Παλαιστίνης και Τουρκίας άφησαν ανοικτό το ενδεχόμενο για παροχή στρατιωτικής βοήθειας. Τέλος, ακόμα και οι τζιχαντιστές της Αραβικής Χερσονήσου μπήκαν στο παιχνίδι εξαπολύοντας επίθεση σε μεθοριακό φυλάκιο της Υεμένης.

Οι ΗΠΑ έσπευσαν να δηλώσουν την αμέριστη στήριξή τους με την αποστολή ναυτικής δύναμης για τη φύλαξη των στενών της Ερυθράς Θάλασσας σε συνεργασία με το Συμβούλιο Ασφαλείας του Κόλπου, ενώ οι χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρέθηκαν διχασμένες μπροστά στη νέα αυτή κρίση. Η επικεφαλής της ΕΕ για την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Ασφάλεια καθώς και η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού έκφρασαν την ανησυχία τους για σοβαρές επιπτώσεις στην περιοχή από τις εξελίξεις δηλώνοντας ότι η στρατιωτική επέμβαση δεν είναι λύση, ενώ οι ηγέτες της Βρετανίας και Γαλλίας φάνηκαν διατεθειμένοι να συνδράμουν στρατιωτικά την Υεμένη.

Στον αντίποδα βρέθηκαν η Συρία, το Ιράν, το Ιράκ και η Χεζμπολάχ του Λιβάνου εκφράζοντας ομόφωνα την πλήρη αντίθεσή τους στην επέμβαση της Σαουδικής Αραβίας και άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων ενάντια στην Υεμένη τασσόμενοι αναφανδόν υπέρ μιας ειρηνικής λύσης.

Αυτό το αξεδιάλυτο κουβάρι αντικρουόμενων και αλληλοσυμπληρούμενων συμφερόντων, που θύματά τους έχουν πάντα τους λαούς σε κάθε γωνιά της γης, δείχνει μόνο ένα δρόμο: το δρόμο της αντίθεσης και ρήξης, της ανειρήνευτης πάλης ενάντια στον ιμπεριαλισμό από κάθε λαό ξεχωριστά και όλους μαζί με διεθνή αλληλεγγύη και αλληλοϋποστήριξη. Ως την τελική ανατροπή του!

ΚΑΜΠΑΝΙΑ

«ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΠΟΥ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ»

Με το σύνθημα αυτό ξεκίνησε στα μέσα Σεπτέμβρη η καμπάνια της ΕΕΔΔΑ, που συνεχίζεται μέχρι σήμερα, για τη συγκέντρωση χρημάτων και την αποστολή τους στον προσφυγικό καταυλισμό Τζαμπαλίγια, στη Βόρεια Γάζα, μιας από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές, αφού σε 1,4 τετραγωνικό μέτρο γης στοιβάζονται περίπου 100.000 κάτοικοι.

Για την όσο το δυνατό πλατύτερη διάδοση της καμπάνια αυτής η ΕΕΔΔΑ διοργάνωσε το Νοέμβρη δεκαήμερο εκδηλώσεων που πραγματοποιήθηκαν σε συνεργασία με άλλους μαζικούς και συνδικαλιστικούς φορείς. Με την ευκαιρία αυτή, προσκλήθηκε για να ενημερώσει τον ελληνικό λαό για τις εξελίξεις, ο παλιός φίλος της οργάνωσής μας, συναγωνιστής Άκελ Τακάζ, Πρόεδρος της Επιτροπής Ειρήνης και Αλληλεγγύης της Παλαιστίνης.

Στις 4 Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε η πρώτη ενημέρωση στο 40ο Δημοτικό

Σχολείο Γκύζη μετά από πρόσκληση της Ένωσης Γονέων του 7ου Διαμερίσματος Αθήνας. Την επόμενη μέρα, 5 Νοέμβρη, στο Ναύπλιο προσκαλεσμένος από το Εργατικό Κέντρο Ναυπλίου. Μετά από μια διήμερη επίσκεψη του Άκελ Τακάζ στη Θεσσαλονίκη για τις εκδηλώσεις που διοργάνωσε για την Παλαιστίνη η ΕΕΔΥΕΘ, ακολούθησε στις 7 Νοέμβρη εκδήλωση στα γραφεία μας συνδυασμένη με μεζέδες και κρασί. Το διήμερο 10 και 12 Νοέμβρη, ο Άκελ Τακάζ επισκέφτηκε την Κεφαλονιά για τις εκδηλώσεις και συζητήσεις σε νηπιαγωγεία (με δασκάλους), δημοτικά, γυμνάσια, λύκεια, ΕΠΑΛ και ΓΕΛ της περιοχής που διοργάνωσε η ΕΛΜΕ Κεφαλονιάς-Ιθάκης. Ιδιαίτερα θετικό ήταν, επίσης, το γεγονός ότι εκδήλωσε μεγάλο ενδιαφέρον ο Δήμαρχος Χαϊδαρίου με πρωτοβουλία του οποίου προσκλήθηκε ο Άκελ Τακάζ στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δημαρχείου Χαϊδαρίου για να μιλήσει σε δημοτικούς υπαλλήλους αλλά και κατοίκους της πε-

ριοχής για την κατάσταση στη χώρα του. Οι παρεμβάσεις του Άκελ Τακάζ σε όλες τις εκδηλώσεις δεν άφησαν κανέναν ασυγκίνητο και αδιάφορο γιατί ήταν εκτενείς και έδωσαν πολλές ενημερωτικές λεπτομέρειες που στο άρθρο αυτό αναφέρονται περιληπτικά.

Η αναφορά του δεν στάθηκε μόνο στην κατάσταση που επικρατεί στη Τζαμπαλίγια αλλά και στην ίδια τη Γάζα όπου δύο εκατ. κάτοικοι βιώνουν την τραγική καθημερινότητά τους ζώντας σε 360 τετ. μέτρα. Από το 2008 μέχρι σήμερα οι Ισραηλινοί έχουν εξαπολύσει στην περιοχή τρεις πολέμους. Σε 50 μέρες επιθέσεων είχαν 11.900 τραυματίες, το 40% των οποίων ήταν γυναίκες και παιδιά, ενώ ο αριθμός αυτών των τραυματιών καθημερινά αύξανε τον αριθμό των νεκρών. Μέχρι σήμερα 600.000 κάτοικοι της Γάζας έχουν μείνει χωρίς σπίτια επειδή εκατοντάδες χιλιάδες σπιτιών καταστράφηκαν και 60 οικογένειες έχουν κυριολεκτικά εξαφα-

νιστεί χωρίς να αφήσουν πίσω τους κανέναν απόγονο.

Στάθηκε αναλυτικά στην ιστορική αναδρομή των πολιτικών κομμάτων της Παλαιστίνης. Για παράδειγμα, το 1964 η Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΟΑΠ) βρέθηκε μαζί με όλες τις παλαιστινιακές οργανώσεις στην εξορία. Το 1993 οι Παλαιστίνιοι υπέγραψαν την πρώτη Συμφωνία του Όσλο για να ακολουθήσουν το 1996 οι πρώτες εκλογές. Από το 2000 το Ισραήλ κρατάει αποκλεισμένη τη Λωρίδα της Γάζας και αποκομμένη από τα υπόλοιπα παλαιστινιακά εδάφη. Το 2006, μετά από 10 χρόνια από τις πρώτες εκλογές, οι Παλαιστίνιοι οδηγήθηκαν σε εκλογές οι οποίες ανέδειξαν νικήτρια τη Χαμάς. Η κυβέρνηση αυτή όχι μόνο δεν αναγνωρίστηκε ποτέ από τη Δύση αλλά, επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Ένωση σταμάτησε τη χρηματοδότηση στην Παλαιστίνη με την απαίτηση να εκδιωχθεί η Χαμάς. Το 2007 η Χαμάς διέκοψε τις σχέσεις της με τις υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις της χώρας και έκανε πραξικόπημα στη Γάζα. Από τότε μέχρι σήμερα η ΟΑΠ είναι κυβέρνηση στη Ραμάλα και η Χαμάς

ελέγχει τη Γάζα και μόνο πρόσφατα αποφάσισαν να ξανακαθίσουν στο τραπέζι των συνομιλιών για να βρουν μια φόρμουλα συνεννόησης μεταξύ τους και να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για την επίλυση των προβλημάτων του παλαιστινιακού λαού. Αναφέρθηκε εκτενώς στις δυσκολίες που δημιουργεί για τη λύση του παλαιστινιακού ζητήματος η εκθροική ή και αδιάφορη στάση των ιμπεριαλιστικών αλλά και των γειτονικών της χωρών. Στη στάση των ΗΠΑ και της ΕΕ, που βάζουν στην ίδια ζυγαριά τους

θύτες και τα θύματα, αρκούνται στην έκδοση ανακοινώσεων για αλληλοσυγκράτηση, ενώ, παράλληλα, υπογράφουν εμπορικές και στρατιωτικές συμφωνίες με το Ισραήλ στέλνοντας πακτωλό χρημάτων για τον εξοπλισμό του.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, από τη μεριά της, με την πολιτική που ακολουθεί δημιουργεί τεράστια προβλήματα. Για παράδειγμα, το 2000, στη διάρκεια της δεύτερης Ιντιφάντα, οι ισραηλινές επιθέσεις ισοπέδωσαν τα πάντα μέσα στην Παλαιστίνη και η Ευρωπαϊκή

ϊκή Ένωση πλήρωσε για την ανοικοδόμησή της. Στις επόμενες επιθέσεις οι Ισραηλινοί ξανά ισοπέδωσαν τα πάντα και ξανά η Ευρωπαϊκή Ένωση πλήρωσε για την ανοικοδόμησή τους. Και βέβαια κερδισμένοι απ' όλα αυτά ήταν οι μεγάλοι μονοπωλιακοί όμιλοι. Και όλα αυτά, για τον έλεγχο των αποθεμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου καθώς και χάρη στη γεωπολιτικής σημασίας θέση της περιοχής. Τέλος υπάρχει και ο ΟΗΕ με τις Αποφάσεις του που, και με δική του ευθύνη, παραμένουν για πάνω από 60 χρόνια ανενεργές. Ειδικότερα η Απόφαση 181 για τη δημιουργία δύο κρατών στα εδάφη της Παλαιστίνης. Από τα δύο κράτη, ενώ το παλαιστινιακό παραμένει άπιαστο όνειρο για τους Παλαιστίνιους, το ισραηλινό έχει ήδη δημιουργηθεί με την πλήρη στήριξη των Αμερικανο-ευρωπαίων. Το κράτος αυτό αποτελεί την τέταρτη στρατιωτική δύναμη στον κόσμο, με 600.000 έποικους και 200 εποίκισμούς. Το πιο δυσβάσταχτο, όμως, για τους Παλαιστίνιους είναι η στροφή σε ολοένα και πιο εξτρεμιστική δεξιά πολιτική των πολιτικών ηγετών του και, κατ' επέκταση, της

πλειοψηφίας του ισραηλινού λαού. Επίσης, είναι και η Απόφαση 194 για το δικαίωμα της επαναπροώθησης των προσφύγων στην πατρίδα τους που έχει μείνει στα χαρτιά κρατώντας μέχρι σήμερα πρόσφυγες σε γειτονικές χώρες 6 εκατ. Παλαιστίνιους, η μεγάλη πλειοψηφία των οποίων ζουν σε στρατόπεδα κάτω από άθλιες συνθήκες.

Αλλά και το αξεδιάλυτο κουβάρι αντικρουόμενων συμφερόντων των γειτονικών χωρών δημιουργούν πρόσθετες δυσκολίες τορπιλίζοντας τη λύση του παλαιστινιακού ζητήματος. Η Σαουδική Αραβία και η Αίγυπτος έχουν αυτοανακηρυχθεί «προστάτες» των σουνιτών ενάντια στην Τουρκία, ενώ το Ιράν των σιιτών. Η Τουρκία και το Κατάρ (διάβαζε ΗΠΑ) χρηματοδοτούν τη δημιουργία ισλαμικού κράτους στο Ιράκ. Η Τουρκία με χρηματοδότηση του Κατάρ δίνει όπλα στους αντικαθεστωτικούς της Συρίας, μοναδικού συμμάχου της Παλαιστίνης. Φυσικά, δεν μπορεί να παραβλέπει κανείς και τη στάση της Ελλάδας η οποία, ενώ στα διεθνή φόρα υπερακοντίζει υπέρ του παλαιστινιακού ζητήματος, στην πραγματικότητα τραβά το χαλί κάτω

από τα πόδια των Παλαιστινίων με τις στρατιωτικές και εμπορικές συμφωνίες που υπογράφει με το Ισραήλ, με τα κοινά γυμνάσια που προγραμματίζει μαζί του, με τις αποστολές στρατιωτικών δυνάμεων στην περιοχή για την ενίσχυση των τόσο υποκριτικών «ειρηνευτικών» δυνάμεων.

Και, φυσικά, τα προβλήματα δεν σταματούν εδώ αφού και στο εσωτερικό της Παλαιστίνης, όπως εξάλλου γίνεται σε όλο τον κόσμο, υπάρχουν οι εσωτερικές αντιθέσεις με τη Χαμάς σε μόνιμη διαμάχη με τη Φατάχ.

Στο τέλος της ομιλίας του τόνιζε πάντα ότι το σημαντικό για τους Παλαιστίνιους είναι η σωστή ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του κόσμου για το πρόβλημά τους αλλά και για τα προβλήματα που δημιουργεί ο ιμπεριαλισμός σε κάθε γωνιά της γης. Το ζητούμενο είναι η διεθνιστική αλληλεγγύη και η ηθική στήριξη του αγώνα τους. Είναι να πιέσουν οι λαοί τις κυβερνήσεις τους να αλλάξουν στάση απέναντι στο παλαιστινιακό. Να μη σταματήσουν έως ότου ο λαός της Παλαιστίνης δικαιωθεί και αποκτήσει τη δική του πατρίδα, ελεύθερος να αποφασίζει για το μέλλον του.

Η ΕΕΔΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ

Στις 29 Νοέμβρη, Παγκόσμια Ημέρα Αλληλεγγύης στο λαό της Παλαιστίνης, μέλη και φίλοι της ΕΕΔΔΑ κρέμασαν πανό μπροστά από τα Προπύλαια του Πανεπιστημίου και μοίρασαν την ανακοίνωση για την καμπάνια που έχει ξεκινήσει από το Σεπτέμβρη για τη συγκέντρωση χρημάτων που θα σταλούν στα παιδιά του στρατοπέδου προσφύγων Τζαμπαλίγια, στη Βόρεια Γάζα, για να εξασφαλίσουν τις πρώτες βασικές τους ανάγκες.

Η όλη εμπειρία άφησε μια γλυκόπικρη γεύση στους συμμετέχοντες αφού υπήρξαν κάποιοι που έπαιρναν την ανακοίνωση με χαρούμενη έκπληξη ή ακόμα και με συγκίνηση αλλά, δυστυχώς,

ήταν και αρκετοί αυτοί που περνούσαν αδιάφορα είτε αρνιόντουσαν να πάρουν την ανακοίνωση είτε διαμαρτύρονταν φωνάζοντας ότι δεν ενδιαφέρονται τι γίνεται πέρα από την Ελλάδα και ότι όλοι πρέπει να ασχολούνται με τη χώρα τους.

Κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει ότι η πρωταρχική έγνοια του καθενός που αγωνίζεται είναι η εξασφάλιση της καλής και δημοκρατικής διαβίωσης του λαού στη χώρα του. Όμως, δεν είναι δυνατό ένας αγωνιζόμενος άνθρωπος να αδιαφορεί για όσα γίνονται

σε άλλες χώρες, όσο μακριά κι αν είναι αυτές. Ούτε είναι δυνατό να πιστεύει κανείς ότι, αν ανάψει η φωτιά του πολέμου κάπου στον κόσμο, αυτή η φωτιά δεν θα αγγίζει και τη δική του χώρα με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Στην ΕΕΔΔΑ αυτά τα ζητήματα είναι λυμένα εδώ και χρόνια. Αν γράφονται σε τούτες τις αράδες είναι για να βεβαιώσουμε, για άλλη μια φορά, ότι τέτοιες απόψεις είναι ακραία λαθεμένες και ότι πρέπει να γίνουν σημαντικές προσπάθειες για να απλωθεί η αντίληψη της διεθνιστικής αλληλεγγύης προς τους αγωνιζόμενους λαούς της γης σαν αναπόσπαστο στοιχείο της δράσης κάθε αντιιμπεριαλιστή, κάθε δημοκράτη αγωνιστή. Όσπου να εξαλειφθούν από κάθε συνείδηση.

Ο παλαιστινιακός λαός, όπως και όσοι λαοί βιώνουν τη φτώχεια, την εξαθλίωση, τον πόλεμο, την καταπίεση του καπιταλισμού, μαζί τους και ο ελληνικός λαός, χρειάζονται τη συμπαράσταση, την αλληλεγγύη, την έμπρακτη και ηθική βοήθειά μας. Ας μην την αρνηθούμε σε κανένα.

10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΑΡΑΦΑΤ

Στις 20 Νοέμβρη, η Διπλωματική Αντιπροσωπεία της Παλαιστίνης στην Ελλάδα διοργάνωσε, στα πλαίσια του Διεθνούς Έτους Αλληλεγγύης με τον Παλαιστινιακό Λαό, και με την ευκαιρία της 10ης επετείου του θανάτου του Γιάσερ Αραφάτ, εκδήλωση. Την ΕΕΔΔΑ εκπροσώπησαν η Πρόεδρος και η Γενική Γραμματέας της.

Μίλησε ο Πρόεδρος της Παλαιστίνης Μαρουάν Τουμπάσι, που τόνισε την ανάγκη «να γίνει η χώρα πλήρες μέλος του ΟΗΕ» και να μπορούν πια οι Παλαιστίνιοι «να ζουν ελεύθεροι, να επιστρέψουν στα εδάφη τους, να σταματήσει ο παράνομος εποικισμός, να επιστρέψουν οι πρόσφυγες» πίσω στα σπίτια τους. Μίλησαν επίσης ο υφυπουργός Εξωτερικών Δ. Κούρκουλας, ο Θ. Δρίτσας από το ΣΥΡΙΖΑ, η Β. Σουλαδάκη από το ΠΑΣΟΚ, ο Φ. Τσαλίδης από τους ΑΝΕΛ και ο Σπύρος Χαλβατζής από το ΚΚΕ.

Χαιρέτισαν ακόμα εκπρόσωπος του Αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου και ο Πρύτανης των Αράβων Πρέσβων Σ. Ταρέκ, πρέσβης της Τυνησίας.

Προβλήθηκε βίντεο από τη ζωή του Αραφάτ και ακούστηκε μουσική.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΜΕ ΟΜΙΛΗΤΗ ΤΗΝ ΕΕΔΔΑ

Στις 29 Νοέμβρη, Παγκόσμια Ημέρα Αλληλεγγύης με το Λαό της Παλαιστίνης, συμπληρώθηκαν 67 χρόνια από την ψήφιση της Απόφασης 181 της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ, που χώρισε την Παλαιστίνη σε δύο ανεξάρτητα κράτη, ένα αραβικό και ένα εβραϊκό, διατηρώντας την οικονομική ενότητα του συνόλου της Παλαιστίνης. Αυτή την ημέρα επέλεξε το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος για να διοργανώσει μια εκδήλωση αλληλεγγύης με το λαό της Παλαιστίνης, στα πλαίσια της έκθεσης με θέμα «Εικαστικές Τέχνες και Αντίσταση». Τίτλος της εκδήλωσης «Όχι δάκρυα για τη Γάζα».

Για την κεντρική ομιλία το ΕΕΤΕ κάλεσε την ΕΕΔΔΑ, μιας και το θέμα της Παλαιστίνης αποτελεί προτεραιότητα της οργάνωσής μας από τη στιγμή της ίδρυσής μας μέχρι σήμερα. Η ομιλήτρια αναφέρθηκε στα βασικά ιστορικά γεγονότα αυτά τα 67 χρόνια αγώνα του παλαιστινιακού λαού,

στους κύριους στόχους της πάλης του, και ενημέρωσε το πολυπληθές ακροατήριο για την καμπάνια ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης που είχε ξεκινήσει το Σεπτέμβρη, με σύνθημα «Τα παιδιά της Παλαιστίνης διεκδικούν το μέλλον που ονειρεύονται».

Την εκδήλωση χαιρέτισε εκπρόσωπος της Διπλωματικής Αποστολής της Παλαιστίνης στην Αθήνα και στη συνέχεια παρουσιάστηκε κινηματογραφική ταινία «Το αλάτι αυτής της θάλασσας», που αναφέρεται στις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο παλαιστινιακός λαός στην καθημερινή του ζωή, λόγω της ισραηλινής κατοχής.

Ο ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ ΠΟΡΤΟΥΓΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Στις 3 Δεκέμβρη, αντιπροσωπεία της ΕΕΔΔΑ παραβρέθηκε στην επίσημη πρεμιέρα του έργου του Τομάς Χουράδο Σαμπάλα «Ο Ρόμπινσον στο σπίτι του Αστερίωνα», ύστερα από πρόσκληση της Πρεσβείας της Μπολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας στην Ελλάδα. Το έργο παρουσίασε ο περιφερειακός θίασος της πολιτείας της Βενεζουέλας Πορτουγέσα, που βρέθηκε στην Ελλάδα για πρώτη φορά, στα πλαίσια της 2ης ετήσιας πολιτιστικής εκδήλωσης «Η Βενεζουέλα στην Ελλάδα 2014».

Το έργο αναφέρεται στο δάσκαλο του Σιμόν Μπολίβαρ, τον Σιμόν Ροδρίγκες, που αμέσως μετά το θάνατό του βρίσκεται αντιμέτωπος ουσιαστικά με τον εαυτό του, με τη μορφή του Μινώταυρου, δηλαδή με τον Αστερίωνα, και καλείται να επιλέξει ανάμεσα στην ιστορική λήθη και την αιώνια ζωή, αφού κάνει μια αναδρομή στις ιδέες του, τη ζωή του, τα λάθη και τις αδυναμίες του.

Ήταν ένα δυνατό έργο, παιγμένο παραδειγματικά από δύο σημαντικούς ηθοποιούς της Βενεζουέλας, τους Ανίμπαλ Γκρουν και Γουίλφρεδο Περάσα που ήρθαν στην Ελλάδα μαζί με το σκηνοθέτη Κάρλος Αρόγιο. Το έργο παίχτηκε από τις 27 Νοέμβρη ως τις 5 Δεκέμβρη σε συνολικά 6 παραστάσεις σε διάφορους δήμους της Αττικής.

Η βραδιά έκλεισε με βενεζουελάνικη μουσική από το συγκρότημα «Μάρτα Μορελεόν ι Λος δελ Σουρ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ) ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΥΦΕΣΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ (ΕΕΔΥΕ)

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) και η Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ) καταδικάζουν με αγανάκτηση τα σχέδια πραξικοπήματος που κατάγγειλε η κυβέρνηση της Βενεζουέλας και που έχουν εκπονηθεί από τις ντόπιες αντιδραστικές δυνάμεις και τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Η ΕΕΔΔΑ και η ΕΕΔΥΕ καταδικάζουν τις αντιδραστικές δυνάμεις της χώρας και τον υπονομευτικό τους ρόλο, τις απειλές, τους εκβιασμούς και τις επεμβάσεις των ΗΠΑ, μεθόδους που επανειλημμένα έχουν χρησιμοποιήσει σε βάρος λαών σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης και της Λατινικής Αμερικής.

Καταγγέλλουμε τα βίαια γεγονότα που συμβαίνουν τον τελευταίο χρόνο στους δρόμους της χώρας, τα οικονομικά σαμποτάζ και τις τεχνητές ελλείψεις βασικών προϊόντων και εκφράζουμε για μια ακόμα φορά την αλληλεγγύη μας στο βενεζουελάνικο λαό. Η κυβέρνηση της Βενεζουέλας είναι εκλεγμένη από την πλειοψηφία του λαού και οι εξελίξεις στη χώρα είναι αποκλειστικά υπόθεση του λαού της.

Είμαστε σίγουροι ότι οι αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις της χώρας θα καταφέρουν να περιφρουρήσουν τις κατακτήσεις που έχουν επιτύχει μέχρι σήμερα και επαναβεβαιώνουμε την αλληλεγγύη μας στον αγωνιζόμενο λαό της Βενεζουέλας.

Αθήνα, 16 Φλεβάρη 2015

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ «ΣΙΜΟΝ ΜΠΟΛΙΒΑΡ, Ο ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ»

Αντιπροσωπεία της ΕΕΔΔΑ παρακολούθησε στις 16 Δεκέμβρη, και με αφορμή την 184η επέτειο από το θάνατο του Σιμόν Μπολίβαρ, παρουσίαση του βιβλίου «Σιμόν Μπολίβαρ, ο απελευθερωτής των συνειδήσεων», που διοργάνωσε η Πρεσβεία της Μπολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας στην Ελλάδα, με αφορμή την έκδοσή του στα ελληνικά από τις εκδόσεις Νότιος Άνεμος, σε μετάφραση Μαρίας Δαμηλάκου.

Πρόκειται για μια συλλογή βασικών πολιτικών κειμένων του Σιμόν Μπολίβαρ, όπως αναφέρεται διεξοδικά και στη συγκεκριμένη βιβλιοπαρουσίαση στη σελ. 10. Για το βιβλίο μίλησαν ο Πρέσβης της Βενεζουέλας στην Ελλάδα, Φαρίντ Φερνάντες, ο Επικεφαλής της Διεύθυνσης Λατινικής Αμε-

ρικής και Καραϊβικής του υπουργείου Εξωτερικών, Πρέσβης Δ. Λέτσιος, από το Νότιο Άνεμο ο Βασίλης Καρναβάς, ο καθηγητής Ιστορίας του Ισπανοαμερικάνικου Πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, Δρ. Δ. Δρόσος, και η Έφη Καφρίτσα, Δρ. Κλασικής Φιλολογίας.

Την εκδήλωση που είχε μεγάλο ενδιαφέρον, παρακολούθησε πλήθος κόσμου.

ΣΙΜΟΝ ΜΠΟΛΙΒΑΡ

Ο Απελευθερωτής των Συνειδήσεων

Μετάφραση, Εισαγωγή, Σχόλια της Μαρίας Δαμηλάκου
Εκδόσεις «Νότιος Άνεμος»

Της Άννικε Ιωαννάτου

Οι ιστορικές προσωπικότητες που έχουν αφήσει βαθιά τα ίχνη τους στο ιστορικό γίνεσθαι συνήθως δίνουν αφορμή για βιογραφίες -δραματοποιημένες και μη- μυθιστορήματα (θυμίζουμε το βιβλίο του Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες «Ο στρατηγός μες στο λαβύρινθό του», που παρουσιάστηκε στο προηγούμενο τεύχος και δίνει μια δραματοποιημένη αναπαράσταση των τελευταίων ημερών της ζωής του Μπολίβαρ) ή σε βιβλία με κείμενα δικά τους, όπως το παρόν βιβλίο. Τα πολιτικά κείμενα της έκδοσης καλύπτουν την περίοδο 1805 μέχρι το θάνατο του Μπολίβαρ το 1830. Πρόκειται για την πρώτη έκδοση στα ελληνικά των πιο σημαντικών κειμένων του «Ελευθερωτή». Ο Μπολίβαρ ήταν Βενεζουελάνος. Ο πρέσβης της Μπολιβαριανής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας, Φαρίντ Φερνάντες, στον πρόλογό του θα πει: «Η ανθρωπότητα πάντα θα τον μνημονεύει ως τον άνθρωπο που, με τις στρατιωτικές και πνευματικές γνώσεις του, θριάμβευσε επί της Ισπανικής Αυτοκρατορίας, στην πιο ισχυρή της εποχή, χαρίζοντας στην ήπειρό του το πιο ανεκτίμητο αγαθό για τους λαούς που υπέφεραν από την ξένη κατοχή: τη συλλογική ελπίδα για την οικοδόμηση ενός κυρίαρχου μέλλοντος».

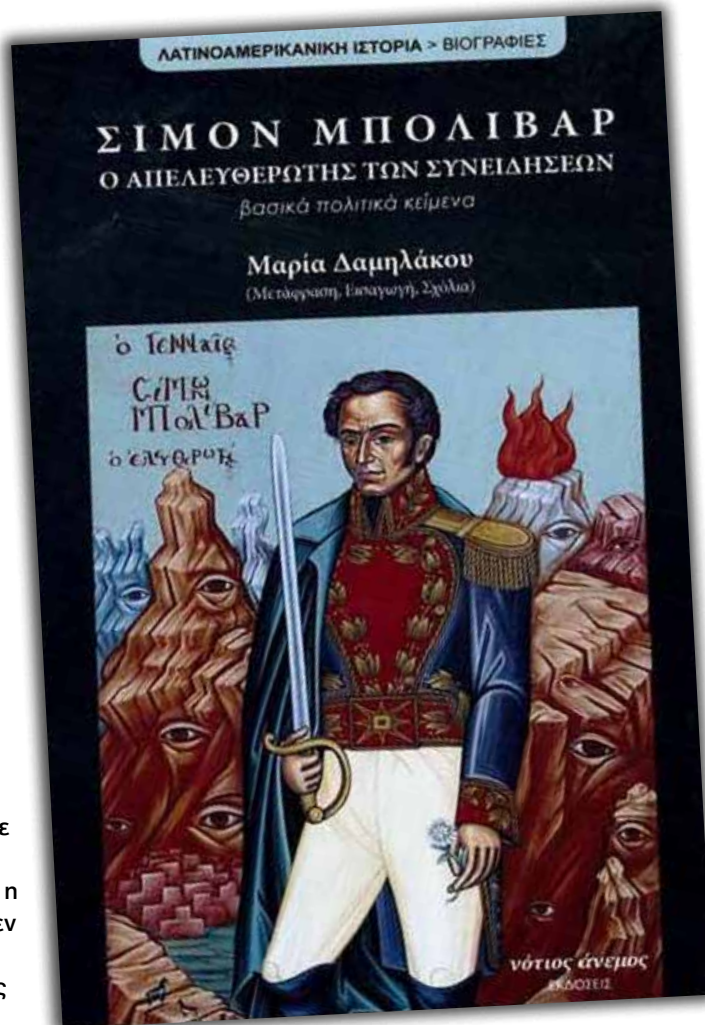
Το όνειρο της ανεξαρτησίας
Απ' αυτή την άποψη σίγουρα αξίζουν

να μελετηθούν τα κείμενα, αλλά και η ζωή του Σιμόν Μπολίβαρ. Στο βιβλίο έχει περιληφθεί μια πολύ κατατοπιστική εισαγωγή της μεταφράστριας και λέκτορα Ιστορίας του Ιόνιου Πανεπιστημίου, ειδικού σε θέματα Λατινοαμερικάνικης Ιστορίας, Μαρίας Δαμηλάκου (η οποία σχολιάζει και τα κείμενα), ένα βιογραφικό χρονολόγιο, καθώς και το ποίημα -ή μάλλον επική και λυρική σύνθεση, όπως το χαρακτηρίζει η Έφη Καφρίτσα, Δρ. της Κλασικής Φιλολογίας, στο εισαγωγικό της σχολιασμό στο ποίημα- του Νίκου Εγγονόπουλου αφιερωμένο στον Μπολίβαρ και στα ιδανικά του με τίτλο «Μπολιβάρ, ένα ελληνικό ποίημα» (Μπολιβάρ και όχι Μπολίβαρ, όπως καθιερώθηκε από πολλούς στα ελληνικά, κάτι το οποίο σχολιάζεται στο Σημείωμα του Εκδότη). Στο τέλος δύο χάρτες εποχής της Λατινικής Αμερικής βοηθούν τον αναγνώστη να προσανατολιστεί στα τότε σύνορα, καθώς και στους απελευθερωτικούς πολέμους που έγιναν τότε. Ο στοχασμός του Σιμόν Μπολίβαρ, όπως και ο στοχασμός όλων των μεγάλων απελευθερωτικών φυσιογνωμιών της ηπείρου, είναι διαποτισμένος από τα καλύτερα «κομμάτια» της ευρωπαϊκής ιστορίας, από την ελληνική αρχαιότητα και την αρχαία Ρώμη μέχρι και τα ιδανικά της γαλλικής επανάστασης. Οι σχέσεις με τη «Γηραιά Ήπειρο» έχουν πάντα δύο σκέλη που αποτελούν μια διαλεκτική

ενότητα: είναι δεσμά και ταυτόχρονα και δεσμοί. Το πρώτο πολεμήθηκε με ποτάμια αίματος και θυσιών για την ανεξαρτησία, την αξιοπρέπεια, τη «δική μας» Αμερική και ταυτότητα. Το δεύτερο εκφράζει την άλλη πλευρά του νομίσματος. Από το σκοτάδι της καταπίεσης, της κατάκτησης, της φρίκης της γενοκτονίας γεννιέται και το αντίθετο: ο πόθος της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας, ο αγώνας πάση θυσία γι' αυτό το σκοπό που μπολιάζεται με τα καλύτερα που γέννησε η ευρωπαϊκή ήπειρος η οποία είχε γεννήσει τις πιο προοδευτικές ιδέες της ανθρωπότητας ακριβώς γιατί είχε γεννήσει και το πιο εκμεταλλευτικό σύστημα: το καπιταλιστικό με την αποικιοκρατία του.

Σκέψη επαναστατική

Ο ιστορικός δρόμος προς τη χειραφέτηση των λαών είναι μακρύς. Η αναζήτηση του «Τρίτου Κόσμου» ενός δικού του προσώπου είναι πολυσύνθετη και σίγουρα χρειάζεται μια βαθιά ματιά στις αιτίες της χθελινής και σημερινής κατάστασης. Η σκέψη του Μπολίβαρ, όπως των περισσότερων μεγάλων ιστορικών προσωπικοτήτων της ενότητας της Νότιας Αμερικής, της ανεξαρτησίας, της χειραφέτησής της μένει σε μεγάλο βαθμό στους θεσμούς, στην παιδεία, στον τρόπο διακυβέρνησης, στη δημοκρατία, στην κοινωνική δικαιοσύνη και τείνει να ασχολείται περισσότερο

με τα συμπτώματα, το κοινωνικό εποικοδόμημα παρά με τη βαθύτερη αιτία των κακών κειμένων. Αυτή η αδυναμία, βεβαίως, δεν αφαιρεί τίποτε από το μεγαλείο της ιστορικής τους προσφοράς. Ωστόσο, δεν πρέπει να ξεχνιέται. Οι θεσμοί απορρέουν από τα συμφέροντα κάποιων που έχουν την οικονομία, τους φυσικούς πόρους, τον πλούτο στα χέρια τους. Αν οι λαοί δεν τους τα πάρουν, δεν θα έχουν βάση να αλλάξουν ριζικά τους θεσμούς. Ο Πάμπλο Νερούδα δίνει μια κατεύθυνση με τα εξής λόγια (παρατίθενται στον πρόλογο): ο Απελευθερωτής της «δικής μας» Αμερικής «ξυπνάει κάθε εκατό χρόνια, όταν ξυπνάει ο λαός». Το τελευταίο είναι οπωσδήποτε μια προϋπόθεση για ριζικές αλλαγές. Μια άλλη προϋπόθεση είναι ότι αυτός ο λαός πρέπει να οργανωθεί γύρω από το στόχο του με συγκεκριμένη πρόταση για ένα άλλο κοινωνικό σύστημα, αλλιώς συνθλίβεται από τους αριθμητικά πολύ λιγότερους καταπιεστές του. Η ιστορία διδάσκει πολλά απ' αυτή την άποψη. Όχι απλώς ανάθεση σε προοδευτικούς ηγέτες, ούτε απλώς συμμετοχή, αλλά ανατροπή με πρόταση μέλλοντος. Φυσικά, το πρώτο βήμα για τις αποικιοκρατούμενες χώρες είναι η εθνική ανεξαρτησία, αίτημα καυτό

και άμεσο. Αμέσως μετά έρχεται το «ποια κοινωνία θα φτιάξουμε;» για να μην επαναληφθούν σε νέα μορφή με ντόπιους αφέντες αυτή τη φορά οι παλαιές αμαρτίες των κοινωνιών με τις ταξικές ανισότητες και απουσία γι' αυτό της κοινωνικής δικαιοσύνης. Ο Μπολίβαρ κάτι τέτοιο είχε στο νου και βλέπει το όραμά του να καταρρέει προς το τέλος της ζωής του, χωρίς να μπορέσει να καταλάβει τη βαθύτερη αιτία. Η σκέψη του ήταν προδορμική και δεν μπορούσε να ήταν αλλιώς ακόμα. Στην εποχή του και στην Ευρώπη η σκέψη ήταν ακόμα προδορμική, σοσιαλιστικά προδορμική. Ο Σιμόν Μπολίβαρ, όπως όλοι οι στοχαστές, πρέπει να κρίνονται στις συνθήκες της εποχής τους για να μετριάται σωστά το μπόι τους. Αυτός ο μεγάλος οραματιστής, στοχαστής και στρατηλάτης της Λατινικής Αμερικής έριξε μακριά την πέτρα στο μέλλον και γι' αυτό έμεινε στην ιστορία. Κλείνουμε με ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από το λόγο του στην

Εθνοσυνέλευση της Αγκοστούρα το 1819: «Ταξιδεύοντας στο μέλλον η φαντασία μου στέκεται στους επόμενους αιώνες και καθώς παρατηρώ από εκεί πέρα, με θαυμασμό και έκπληξη, την ευημερία, το μεγαλείο και τη ζωή που έχει αποκτήσει αυτή η περιοχή,

νιώθω συνεπαρμένος και μου φαίνεται ότι τη βλέπω στην καρδιά του σύμπαντος, να απλώνεται κατά μήκος των εκτενών ακτών της, ανάμεσα στους δύο ωκεανούς που η φύση είχε χωρίσει και η πατρίδα μας ενώνει με τα μακριά και τα πλατιά κανάλια της. Τη βλέπω να είναι ο δεσμός, το κέντρο, η καρδιά του εμπορίου της ανθρωπίνης οικογένειας. Τη βλέπω να στέλνει σε όλες τις γωνιές της γης τους θησαυρούς που κρύβουν τα βουνά της από ασήμι και χρυσό. Τη βλέπω να μοιράζει, χάρη στα θειικά φυτά της, υγεία και ζωή σε όλους τους ανθρώπους που υποφέρουν στον Παλιό Κόσμο. Τη βλέπω να δείχνει τα πολύτιμα μυστικά της στους σοφούς που δεν ξέρουν ότι τα αποθέματα της γνώσης της είναι μεγαλύτερα από τα πλούτη που της χάρισε απλόχερα η φύση. Ήδη τη βλέπω να κάθεται στο θρόνο της ελευθερίας κρατώντας το σκήπτρο της δικαιοσύνης. Τη βλέπω στεφανωμένη με τη δόξα να δείχνει στους αρχαίους το μεγαλείο του σύγχρονου κόσμου».

ΤΟ ΚΟΥΒΑΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΣΤΗΝ ΕΕΔΔΑ

Στις 20 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της ΕΕΔΔΑ συνάντηση με την Ίμπις Αλβίσα Γκονσάλες, υπεύθυνη του Κουβανικού Ινστιτούτου Φιλίας των Λαών (ICAP) για Ευρωπαϊκά Θέματα και καλεσμένη του Ελληνοκουβανικού Συνδέσμου Φιλίας και Αλληλεγγύης. Στη συζήτηση η προσκεκλημένη εξήγησε τις δυσκολίες του μετασχηματισμού όλης της δομής της Κούβας, ιδίως της οικονομικής δομής, μιας διαδικασίας της οποίας το ICAP αποτελεί μέρος. Επισημαίνοντας την ακινησία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο θέμα της Κοινής Θέσης και τη «δυστοκία» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο ίδιο ζήτημα εξέφρασε την άποψη ότι η όλη συζήτηση παρουσιάζει με τη μορφή διάφορων τάσεων τη θέληση να καταστρέψουν την Κούβα.

Οι νέες καμπάνιες από τις ΗΠΑ ενάντια στην Κούβα απευθύνονται στους νέους της Λατινικής Αμερικής (μετά από την «Σουνσουνέο» υπάρχει σήμερα και η ηλεκτρονική εκστρατεία «Πιραμίδεο») και αστρονομικά ποσά χρημάτων επενδύονται στις υπονομευτικές παράνομες δραστηριότητες κατά της Κούβας. Τις σημερινές αυτές καμπάνιες η καλεσμένη τις χαρακτήρισε πιο εσκεμμένες, πιο επεξεργασμένες από τις παλαιότερες. Η Κούβα χρειάζεται περισσότερο από ποτέ την παγκόσμια αλληλεγγύη και σχεδιάζει παγκόσμιες συναντήσεις γι' αυτό το σκοπό. Στο ίδιο πνεύμα

ενδιαφέρεται πολύ για τη συνέχιση των διεθνών ομάδων εθελοντικής εργασίας, των μπριγάνδων, τονίζοντας επίσης τη διεθνιστική αλληλεγγύη εκ μέρους της Κούβας σε πολλά μέρη της γης.

Περιττό να πούμε ότι και οι «5» αποτέλεσαν θέμα της συνάντησης, καθώς και ο πάνω από μισό αιώνα αποκλεισμός. Μιλώντας για την είσοδο της Βενεζουέλας στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, για την οποία οι χώρες της Λατινικής Αμερικής ψήφισαν ομόφωνα, τόνισε ότι κάτι τέτοιο δεν έχει συμβεί μέχρι τώρα σε τέτοιες περιπτώσεις. Όπως δήλωσε, μπορεί να μην έγιναν σοσιαλιστικές επαναστάσεις στη Λατινική Αμερική, αλλά ωστόσο έγιναν σημαντικά βήματα σε διάφορες χώρες που βοηθούν, κατά τη γνώμη της, στην ανάπτυξη επαναστατικής συνείδησης.

Εφόσον ενημερώθηκε για τις δραστηριότητες της ΕΕΔΔΑ, η καλεσμένη έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις αποστολές αλληλεγγύης σε χώρες της Λατινικής Αμερικής, αλλά και για τη δουλειά της ΕΕΔΔΑ για τον παλαιστινιακό λαό.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΚΟΥΒΑΝΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

Μετά από 16 χρόνια που έμειναν φυλακισμένοι στις Ηνωμένες Πολιτείες με χαλκευμένες κατηγορίες οι Κουβανοί πατριώτες, που είχαν καταδικαστεί σε πολλά χρόνια φυλάκιση, αφέθηκαν τελικά ελεύθεροι ύστερα από πολιτική απόφαση του προέδρου των ΗΠΑ, Μπαράκ Ομπάμα, σαν αποτέλεσμα πολύμηνων συζητήσεων ανάμεσα στις δύο χώρες. Οι δύο από τους πέντε είχαν ήδη εκτίσει στο ακέραιο την ποινή τους και είχαν επιστρέψει πίσω στην Κούβα.

Η απελευθέρωση και των πέντε φυλακισμένων και η επιστροφή τους στην Κούβα είναι μια μεγάλη νίκη του κουβανικού λαού, αλλά και του παγκόσμιου κινήματος αλληλεγγύης, που δεν σταμάτησαν αυτά τα 16 χρόνια να αγωνίζονται για να αφεθούν ελεύθεροι και να μπορέσουν να επιστρέψουν στη χώρα τους και στις οικογένειές τους, και σαν τέτοια γιορτάστηκε παντού.

Μόλις έγινε γνωστή η είδηση, η ΕΕΔΔΑ έσπευσε να τη χαιρετίσει με ανακοίνωσή της, που δημοσιεύουμε στη συνέχεια:

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ «5»

Η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης χαιρετίζει την απελευθέρωση των τριών Κουβανών πατριωτών που παρέμεναν ακόμα κρατούμενοι στις φυλακές των ΗΠΑ, με διάφορες στημένες κατηγορίες. Οι άλλοι δύο έχουν εκτίσει πια την ποινή τους και έχουν επιστρέψει και ζουν και εργάζονται στην Κούβα.

Δεκαέξι χρόνια έμειναν φυλακισμένοι σε απάνθρωπες συνθήκες, για μεγάλα διαστήματα σε απομόνωση, με δυσκολίες να συναντηθούν με τους δικηγόρους τους, χωρίς να δίνεται βίζα στις οικογένειές τους να τους επισκεφτούν.

Κι όλα αυτά επειδή είχαν διεισδύσει σε αντικουβανικές, αντεπαναστατικές οργανώσεις που δρουν στις ΗΠΑ και χρηματοδοτούνται αδρά από υπηρεσίες και ΗΠΑ και οργανώνουν τρομοκρατικές ενέργειες σε βάρος του κουβανικού λαού. Αυτές ακριβώς τις ενέργειες προσπάθησαν οι πέντε Κουβανοί να αποτρέψουν.

Η ΕΕΔΔΑ χαιρετίζει τη μεγάλη νίκη πρώτα και κύρια του κουβανικού λαού όλα αυτά τα χρόνια, αλλά και του παγκόσμιου κινήματος αλληλεγγύης που αγωνίστηκε στο πλάι του για τη χωρίς όρους απελευθέρωσή τους.

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΕΚΛΟΓΩΝ;...

Οι πολιτικές εξελίξεις του περασμένου φθινοπώρου στην Μπουρκίνα Φάσο έφεραν στην επιφάνεια τα χρόνια προβλήματα της φτώχειας, την πείνα, της ανέχειας που αντιμετωπίζει αυτός ο αφρικάνικος λαός, αποτέλεσμα της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Στα τέλη του Οκτώβρη του 2014 σημειώθηκαν μαζικές αντιδράσεις ενάντια στα σχέδια του επί 27 χρόνια «προέδρου» της χώρας (με πραξικόπημα από το 1987) Μπλεζ Κομπαορέ, να τροποποιήσει το Σύνταγμα για να πετύχει την παραμονή του στον προεδρικό θώκο μέσω της συμμετοχής του στις προεδρικές εκλογές του 2015. Οι διαδηλωτές εισέβαλαν στο κοινοβούλιο, στο κτίριο της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, ενώ έγιναν και πυρπολήσεις σε πολλά δημόσια κτίρια. Οι εξελίξεις αυτές ανάγκασαν τον Κομπαορέ να αποσύρει το νομοσχέδιο για τη συνταγματική τροποποίηση, να διαλύσει τη Βουλή, να κηρύξει τη χώρα σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, και τελικά να εγκαταλείψει τη χώρα. Λίγο αργότερα, ανακοινώθηκε από εκπρόσωπο του στρατού πως οι ένοπλες δυνάμεις «ανέλαβαν τον έλεγχο της κατάστασης» διαβεβαιώνοντας ότι σε 12 μήνες «θα γίνουν εκλογές». Στη συνέχεια διορίστηκε πρωθυπουργός της χώρας ο αντισυνταγματάρχης Ισαάκ Ζιντά από το μεταβατικό πρόεδρο Μισέλ Καφαντό.

Μετά την ανεξαρτησία ήρθαν τα πραξικοπήματα

Η Μπουρκίνα Φάσο βρίσκεται στη Δυτική Αφρική και συνορεύει με το Μάλι, το Νίγηρα, το Μπενίν, το Τόγκο, την Γκάνα και την Ακτή Ελεφαντοστού. Μέχρι το 1984 η χώρα ήταν γνωστή ως «Άνω Βόλτα», ωστόσο ο τότε πρόεδρος Τομάς Σανκαρά άλλαξε το όνομα έτσι ώστε να σημαίνει «χώρα των εντίμων ανθρώπων». Η Μπουρκίνα Φάσο

ανεξαρτητοποιήθηκε από τη Γαλλία το 1960. Στη συνέχεια ακολούθησαν μια σειρά στρατιωτικά πραξικοπήματα, με λαϊκές αντιδράσεις, αλλά και καταστολή από το στρατό. Μετά από την έγκριση του νέου Συντάγματος, πραγματοποιήθηκαν εκλογές το 1978 όπου εκλέχθηκε πρόεδρος ο Σανγκουλέ Λαμιζάνα. Η διακυβέρνησή του δεν κράτησε πολύ, καθώς ακολούθησαν και άλλα πραξικοπήματα, ωστόσο το 1983 διορίστηκε πρωθυπουργός της χώρας ο Τομάς Σανκαρά, η διακυβέρνηση του οποίου σηματοδότησε μια θετική καμπή για τη χώρα. Κατά την ολιγόχρονη διακυβέρνησή του, ο Σανκαρά προώθησε μια σειρά

κατάργηση σχεδόν όλα τα μέτρα που είχε πάρει ο Σανκαρά και επαναπροσέγγισε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο οδηγώντας τη χώρα σε νέα δεινά. Από τότε μέχρι σήμερα, με τη διακυβέρνηση του Κομπαορέ, η Μπουρκίνα Φάσο είναι στενή σύμμαχος των ΗΠΑ και της Γαλλίας στις ιμπεριαλιστικές τους επιχειρήσεις στην ευρύτερη περιοχή. Σήμερα το 60% του συνολικού πληθυσμού των 18.000.000 κατοίκων της είναι νέοι κάτω των 25 ετών. Η γεωργία απασχολεί το 80% περίπου του εργατικού δυναμικού, ενώ η ανεργία έχει οδηγήσει σε μεγάλα μεταναστευτικά κύματα τόσο στις γειτονικές χώρες (για παράδειγμα 3 εκατομμύρια κάτοικοι ζουν πια

προεδρικά προγράμματα, όπως το μαζικό εμβολιασμό, την κατασκευή υποδομών, την επέκταση των δικαιωμάτων των γυναικών, αλλά και τη δημιουργία Επιτροπών για την Υπεράσπιση της Επανάστασης. Επιδίωξε σχέσεις τόσο με την τότε Σοβιετική Ένωση όσο και με την Κούβα.

Σε νέα δεινά η χώρα με τον Κομπαορέ

Ωστόσο, τον Οκτώβρη του 1987 ο Σανκαρά και άλλοι 12 κυβερνητικοί αξιωματούχοι δολοφονήθηκαν από τον Μπλεζ Κομπαορέ, πρώην συνεργάτη του Σανκαρά και μέχρι πρότινος πρόεδρο της χώρας. Με το πραξικόπημά του, ο Κομπαορέ

στην Ακτή του Ελεφαντοστού) όσο και αλλού. Μόλις το 28,7% των ανθρώπων άνω των 15 ετών γνωρίζουν γραφή και ανάγνωση, μιας και η παιδεία δεν είναι υποχρεωτική και μόλις το 29% των παιδιών σε ηλικία δημοτικού παίρνουν μια βασική εκπαίδευση. Μεγάλο είναι και το ποσοστό της παιδικής εργασίας (5-14 χρόνων). Μεγάλα στρώματα του πληθυσμού είναι σε απόγνωση από την πείνα, τη φτώχεια και την ανέχεια, αποτέλεσμα της καπιταλιστικής ανάπτυξης σε μια χώρα με σημαντικό ορυκτό πλούτο σε χρυσό, σίδηρο, κασσίτερο, φώσφορο, που καρπώνονται η ντόπια ολιγαρχία και τα διεθνικά μονοπώλια.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΕΕΔΔΑ ΤΡΙΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΠΟΥΡΚΙΝΑ ΦΑΣΟ

Για τους λόγους μετανάστευσης, το δύσκολο και επικίνδυνο ταξίδι προς την Ευρώπη αλλά και τις συνθήκες διαβίωσης εδώ, μίλησαν τρεις μετανάστες από την Μπουρκίνα Φάσο, ο Σαλίφ, ο Ιπολίτ και ο Αμαντού. Σε μια ιδιαίτερα ζεστή και φιλική ατμόσφαιρα συναντηθήκαμε στα γραφεία της ΕΕΔΔΑ μια Παρασκευή απόγευμα για να μιλήσουμε για την κατάσταση που βιώνουν οι μετανάστες της Μπουρκίνα Φάσο στην Ελλάδα.

Το δύσκολο ταξίδι της μετανάστευσης

Όπως υπογράμμισαν, οι λόγοι που αποφασίζει κανείς να εγκαταλείψει τη χώρα του είναι πολλοί. Η κατάσταση στην Μπουρκίνα Φάσο είναι άσχημη, υπάρχουν πολλά προβλήματα, οπότε άλλος αποφασίζει να μεταναστεύσει για πολιτικούς λόγους, άλλος για οικογενειακούς και προσωπικούς. Κυρίως άνδρες είναι που κάνουν αρχικά το ταξίδι της μετανάστευσης και όταν τα καταφέρουν, προσπαθούν να φέρουν και τις οικογένειές τους. Το ταξίδι είναι δύσκολο, τόνισε ο Ιπολίτ, ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες μπορεί να διαρκέσει έως και 2-3 χρόνια, ενώ χρει-

άζεται να κάνει οικονομίες 5 χρόνων για να συγκεντρώσει τα χρήματα και να πραγματοποιήσει το ταξίδι.

Όπως μας είπαν, ο βασικός προορισμός τους δεν είναι η Ελλάδα, αλλά η Ευρώπη. «Οπουδήποτε μπορώ να βρω δουλειά, φαγητό, στέγη και να στέλνω στην οικογένεια χρήματα», τόνισε χαρακτηριστικά ο Ιπολίτ. Όσοι δεν βρίσκουν δουλειά για καιρό, αναγκαστικά γυρίζουν πίσω στην πατρίδα τους.

Εκμετάλλευση, ταξικός διαχωρισμός

Σε ό,τι αφορά την εργασία εδώ στην Ελλάδα, υπογράμμισαν πως άλλοι –αν είναι τυχεροί– μπορεί αν βρουν δουλειά στο επάγγελμα που έκαναν και στην Μπουρκίνα Φάσο (π.χ. μηχανικοί αυτοκινήτων), άλλοι ψάχνουν δουλειά ως ηλεκτρολόγοι, κάποια εργασία στα λιμάνια, στον επισιτισμό, σε οικοδομικές εργασίες. Όπως σημείωσε ο Αμαντού, οι εργοδότες δεν τους κολλάνε ένσημα πάντα, άλλες φορές τους δίνουν ψεύτικες υποσχέσεις, ενώ ταυτόχρονα απαιτούν από τους μετανάστες πολύωρη και επικίνδυνη εργασία (ως σιδηρουργοί, ηλεκτροκολλητές, ελασματοϋργοί) για μόλις 20-25 ευρώ. Και όλα αυτά χωρίς, φυσικά, να παίρ-

νονται μέτρα ασφαλείας (π.χ. μάσκες κατά των τοξικών, γάντια, κλπ.), ενώ σε περίπτωση ατυχήματος, δεν πρέπει να αναφέρουν σε ποιον εργάζονται.

Ρωτώντας τους πώς τους αντιμετωπίζουν οι άλλοι εργαζόμενοι, ο Σαλίφ τόνισε πως «οι Έλληνες, οι Ρουμάνοι, οι Αλβανοί, Τζαμαϊκανοί είμαστε όλοι εργαζόμενοι. Τα αφεντικά είναι το πρόβλημα, προσπαθούν να μας ξεχωρίσουν, να μας ανακατέψουν και να στρέψουν τον έναν εναντίον του άλλου, υποσχόμενοι σε άλλους περισσότερα λεφτά»... Λίγους Έλληνες έχουμε βρει που μας κατηγορούν πως τους παίρνουμε τις δουλειές γιατί ζητάμε λιγότερα λεφτά. Και η αλήθεια είναι πως «στεναχωριέμαι όταν δεν τον παίρνει το αφεντικό», πρόσθεσε ο Ιπολίτ.

Καθημερινά τα φαινόμενα ρατσισμού

Σε ό,τι αφορά το ρατσισμό και οι τρεις τους είχαν περιστατικά να διηγηθούν. Για μας, είπαν, είναι καθημερινό φαινόμενο. Πρόσφατα στην Πλατεία Αμερικής κάποιοι τους πέταξαν αυγά, ενώ στα μέσα μαζικής μεταφοράς, όταν παραχωρούν τη θέση τους σε κάποιον ηλικιωμένο, οι τελευταίοι δεν κάθονται γιατί θεωρούν τη θέση βρώμικη...

Γενικά εκτίμησαν πως η νέα γενιά είναι πιο φιλική, πιο προσιτή προς τους μετανάστες, σε αντίθεση με τους πιο ηλικιωμένους.

Ανάμεσα στα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει εδώ ο μετανάστης από την Μπουρκίνα Φάσο, εκτός από τα παραπάνω, είναι οι δυσκολίες με τα χαρτιά παραμονής τους, η απόκτηση άδειας εργασίας, αλλά και το κόστος ζωής, η περίθαλψη, η υγεία. Ιδιαίτερα στο θέμα της περίθαλψης αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα με αποτέλεσμα πολλές φορές να πρέπει να απευθυνθούν σε ιδιώτη γιατρό.

Μια κοινότητα αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας και διεκδίκησης

Εδώ και μερικά χρόνια οι μετανάστες από την Μπουρκίνα Φάσο είχαν ξεκινήσει τις διαδικασίες ίδρυσης μιας κοινότητας και το 2012 πραγματοποιήσαν την πρώτη τους γενική συνέλευση. Συνολικά στην Αθήνα υπάρχουν 40-45 μετανάστες, ενώ σ' ολόκληρη την Ελλάδα φτάνουν περίπου τα 100 άτομα. Προηγούμενα ήταν περισσότεροι ωστόσο λόγω της οικονομικής κατάστασης στη χώρα αναγκάστηκαν να φύγουν, είτε προς την πατρίδα τους είτε αλλού. Στόχος της κοινότητας είναι η διεκδίκηση περίθαλψης, φαγητού και στέγης για τους μετανάστες. Επίσης, όπως είπαν, «μοιραζόμαστε οτιδήποτε έχουμε – καλό ή κακό». Η κοινότητα είναι στο πλάι τους είτε στους δικούς τους είτε σε άλλες αφρικανικές κοινότητες όταν κάποιο μέλος αντιμετωπίζει κάποιο πρόβλημα (ψυχολογικά προβλήματα, θάνατος κλπ.).

Τα μέλη της κοινότητας έχουν μια σημαντική αλληλεγγύη μεταξύ τους. Συγκεντρώνονται κάθε Κυριακή σε σπίτια και συζητούν και ανταλλάσσουν πληροφορίες για δουλειά, αν κάποιος αντιμετωπίζει πρόβλημα, είναι άρρωστος, ενώ μοιράζονται με όσους δεν έχουν δουλειά το φαγητό. Και όλα αυτά παρά την έλλειψη υποστήριξης από το ελληνικό κράτος, όπως σημείωσαν. Η κοινότητά τους επίσης επιδιώκει να ανοικτεί στην ελληνική κοινωνία, συμμετέχει σε διάφορα φεστιβάλ μεταναστών, κάποια μέλη πηγαίνουν σε συναντήσεις με συνδικαλιστικές ενώσεις, έχουν επαφή με το Στέκι Εργαζομένων και Νεολαίας στην Πλατεία Κολιάτσου, όπου γίνονται μαθήματα ελληνικών, εκδηλώσεις για μετανάστες και τις οικογένειές τους, κλπ.

Η ΕΕΔΔΑ ΣΕ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΓΕ

Στις 10 Δεκεμβρίου 2014 η ΕΕΔΔΑ παραβρέθηκε σε μια ημερίδα της ΟΓΕ με θέμα «Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας και Γυναίκες», που πραγματοποιήθηκε σε αίθουσα του Αρεταίειου Νοσοκομείου. Ήταν το αποκορύφωμα μιας τρίμηνης καμπάνιας για ζητήματα υγείας και ιδιαίτερα της πρωτοβάθμιας υγείας των λαϊκών οικογενειών, και ειδικότερα των γυναικών.

Όπως τόνισε η Μαιρήνη Στεφανίδη, πρόεδρος της ΟΓΕ, στην εισήγησή της, «είναι αναμφισβήτητο ότι οι γυναίκες έχουν πρόσθετες και εξειδικευμένες ανάγκες υγείας-πρόνοιας, οι οποίες προκύπτουν από το βιολογικό και κοινωνικό ρόλο της μητρότητας, αλλά και από την ανισότιμη θέση τους στην κοινωνία, η οποία εκτός των άλλων επιβαρύνει και την υγεία τους».

Ειδικές και πολύ ενδιαφέρουσες ομιλίες για επί μέρους θέματα, όπως η προληπτική φροντίδα, η νοσηλεία στο σπίτι, οικογενειακός προγραμματισμός, αντιούλληψη, αμβλώσεις, τοκετός, αλλά και επαγγελματικοί παράγοντες κινδύνου στις γυναίκες, εργατικά ατυχήματα και μέτρα ασφάλειας, καθώς και η ψυχική υγεία των γυναικών αναπτύχθηκαν από εξειδικευμένες ομιλήτριες και ομιλητές με τρόπο κατανοητό. Η αίθουσα του Αρεταίειου Νοσοκομείου γέμισε ασφυκτικά μ' ένα ακροατήριο που καθηλωμένο παρακολούθησε τις ομιλίες. Στο τέλος πολλές γυναίκες ακούγοντας την έκκληση του προεδρείου πήγαν στην Πλατεία Συντάγματος για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στους συνταξιούχους στην ολονύκτια διαμαρτυρία τους μπροστά στο υπουργείο Οικονομικών.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Οι πρόσφατες εξελίξεις στην Ελλάδα

Οι αριθμοί των συλλήψεων για παράνομη είσοδο μεταναστών είναι αποκαλυπτικοί για τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στις μετακινήσεις και τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους: Το 2001, πριν την επέμβαση στο Αφγανιστάν, στην Ελλάδα είχαν συλληφθεί μόλις 2.358 Αφγανοί, το 2008 ο αριθμός ήταν 25.577, ενώ το 2011 28.528. Αντίστοιχη αύξηση των συλλήψεων παρατηρήθηκε και στους Ιρακινούς μετά την επέμβαση στο Ιράκ, στους Σομαλούς με την επιδείνωση του εμφυλίου, ενώ αυξήθηκαν και οι συλλήψεις Τυνήσιων, Αλγερινών και Μαροκινών. Το 2010 στην Ελλάδα είχαν συλληφθεί 851 Σύριοι, το 2012 7.927, το 2013 8.517 και το 2014 ο αριθμός των συλλήψεων εκτινάσσεται σε 32.520 πρόσφυγες πολέμου από τη Συρία σε σύνολο 77.163 συλλήψεων από αστυνομικές και λιμενικές αρχές το 2014

για παράνομη είσοδο και παραμονή στη χώρα.

Η επιχείρηση-σκούπα «Ξένιος Ζευς» της ΕΛΑΣ καλλιέργησε μια κατάσταση απίθανης βιαιότητας και επιδοτήθηκε κατά τουλάχιστον 80% από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η επιχείρηση ξεκίνησε στο κέντρο της Αθήνας τον Αύγουστο του 2012 και με το όνομα επιχείρηση «ΑΣΠΙΔΑ» στον Έβρο για την απομάκρυνση από το κέντρο της Αθήνας και για την απώθηση των παράνομων μεταναστών από τη μεθοριακή γραμμή και τη σφράγιση των συνόρων, αντίστοιχα. Η επιχείρηση είχε σκοπό, ανάμεσα σε άλλα, να αποτρέψει την τυχόν είσοδο μεταναστών από τη Συρία. Υπήρξε ενίσχυση με αστυνομικούς και με τεχνικά μέσα, άπλωμα σε όλο το μήκος του νομού Έβρου, πύκνωμα των περιπολιών στο ποτάμι και με την ολοκλήρωση της κατασκευής του φράχτη στην περιοχή της Ορεστιάδας το χειμώνα του 2012 σταμάτησε η εί-

σοδος από ένα σημείο από το οποίο έμπαιναν πολλοί άνθρωποι τα προηγούμενα χρόνια. Από τη στιγμή που φτιάχτηκε ο φράχτης και λειτούργησε το σύστημα επιτήρησης με κάμερες, το κυνηγητό εντάθηκε. Μόλις εντοπιστούν οι μετανάστες, επεμβαίνουν οι περιπολίες. Όποιος εισέρχεται παράνομα στη χώρα κρατείται έως ότου απελαθεί και για το σκοπό αυτό φτιάχτηκαν απαράδεκτα κέντρα κράτησης στην Αμυγδαλέζα, την Κόρινθο, το Παρανέστι Δράμας, την Ξάνθη, την Κομοτηνή, το Φυλάκιο της Ορεστιάδας.

Μετά την ανέγερση του φράχτη στον Έβρο και του κινδύνου για κράτηση με πολύμηνη στέρηση της ελευθερίας και απέλαση (το 2014 αυξήθηκαν σε ποσοστό 6% οι λεγόμενες επιστροφές μεταναστών χωρίς χαρτιά, μέσω των προγραμμάτων αναγκαστικής επιστροφής και των λεγόμενων εθελούσιων διαδικασιών επιστροφής) οι μετανάστες και οι πρόσφυγες έχουν

17
ΜΑΡΤΗΣ
2015

πλέον στραφεί στα θαλάσσια σύνορα, για να καταφύγουν στον «παράδεισο» της ΕΕ. Στις 16 Γενάρη 2015 εντοπίζονται και συλλαμβάνονται συνολικά 98 μετανάστες σε τρία νησιά του Ανατολικού Αιγαίου (Κως, Οινούσσες, Σαμοθράκη). Στις 26 Γενάρη διασώζονται 29 μετανάστες από βραχονησίδα νοτιοανατολικά των Παξών. Έχουν προηγηθεί τα ναυάγια στη Λευκάδα, το Φαρμακονήσι και τη Σάμο. Για το έγκλημα στο Φαρμακονήσι, μετά τις καταγγελίες για «αρχαιοθήτηση» της υπόθεσης (οι αρχές έθεσαν στο αρχείο την έρευνα τον Αύγουστο του 2014, λέγοντας ότι οι ισχυρισμοί των επιζώντων για το ναυάγιο ήταν αβάσιμοι), ένοχος, σύμφωνα με τη δικαστική απόφαση που εκδόθηκε το Φλεβάρη του 2015, είναι ένας 21χρονος Σύρος πρόσφυγας που επέβαινε στη βάρκα και κατηγορείται πως ήταν στο τιμόνι της για τη μεταφορά από τα τουρκικά παράλια. Η πολιτική της βίαιης επαναπροώθησης από το Φαρμακονήσι προς τα τουρκικά χωρικά ύδατα, που οδήγησε στο θάνατο από πνιγμό 12 άτομα, 9 παιδιά και 3 γυναίκες, και η στάση του λιμενικού δεν καταδικάστηκε, δεν τιμωρήθηκε, παρά το πλήθος των μαρτυριών για όσα πραγματικά συνέβησαν. Ο εμπαιγμός δεν κρύβεται.

Από την αρχή του 2015 σημειώνονται 3 θάνατοι κρατούμενων στην Αμυγδαλέζα, 2 ασθενών και ενός μετανάστη που αυτοκτονεί. Οι απα-

ράδεκτες συνθήκες που επικρατούν, η απουσία ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης με δεδομένες και τις αυξημένες απαιτήσεις για φροντίδα των ταλαιπωρημένων αυτών ανθρώπων και η απελπισία από τις μακρόχρονες κρατήσεις και τη μη χορήγηση εγγράφων φέρνουν και πάλι στο προσκήνιο την απαίτηση για κλείσιμο εδώ και τώρα της Αμυγδαλέζας και όλων των κέντρων κράτησης.

Ίδιες οι πολιτικές στα κράτη-μέλη της ΕΕ

Όταν φτιάχτηκε ο φράχτης στον Έβρο, στα σύνορα Ελλάδας-Τουρκίας, μεγάλο κύμα κατευθύνθηκε στη Βουλγαρία και εφαρμόστηκε και εκεί επιχείρηση «ΑΣΠΙΔΑ». Σύμφωνα με δημοσιεύματα, το 2013 περίπου 10.000 άνθρωποι έφτασαν στη Βουλγαρία. Τα 2/3 από αυτούς ήταν Σύροι. Το 85% των μεταναστών επιχειρούν να περάσουν στη Βουλγαρία μέσω Τουρκίας. Οι αρχές της Βουλγαρίας λένε ότι ο φράχτης στα σύνορα με την Τουρκία γίνεται για την ανάσχεση του μεταναστευτικού κύματος, ενώ στα επιχειρήματα για την επέκταση του φράχτη χρησιμοποιείται και η παρεμπόδιση των εξτρεμιστών ισλαμιστών.

Μετά το πολύνεκρο ναυάγιο στην Λαμπεντούζα τον Οκτώβρη του 2013, που μετέτρεψε τη Μεσόγειο σε ένα απέραντο νεκροταφείο, καταγράφηκε πως μέσα στο 2014 τουλάχιστον 3.500 άνθρωποι πνίγηκαν επιχειρώ-

ντας το ταξίδι με πρώτο σταθμό την Ιταλία. Φλεβάρη του 2015 και νέο τραγικό ναυάγιο συμβαίνει στην περιοχή. Τα δημοσιεύματα τις πρώτες μέρες μιλούσαν για 330 Αφρικανούς πρόσφυγες που είχαν επιβιβασθεί στις 7 Φλεβάρη σε ακτή κοντά στην Τρίπολη της Λιβύης σε σκάφη που βυθίστηκαν και αγνοούνται ή πέθαναν από το κρύο. Περισσότεροι από 230 άνθρωποι πνίγηκαν προσπαθώντας να ολοκληρώσουν το ταξίδι στην Ευρώπη από τη Λιβύη, σοβαρή αιτία για να καταλήξουν οι άνθρωποι αυτοί στο νέο πρόγραμμα «Τρίτων» βάσει του οποίου η διάσωση δεν γίνεται πέρα από τα τριάντα ναυτικά μίλια.

Σε πρόσφατο άρθρο στο περιοδικό μας, παρουσιάσαμε τη λιγότερο γνωστή περίπτωση της Μάλτας, νότια της Ιταλίας. Από το 2002 μέχρι το 2012 περίπου 15.000 μετανάστες έφτασαν στη Μάλτα και όλοι στην ουσία κατέληξαν σε κέντρα κράτησης.

Επίσης ενημερώσαμε για τις εξελίξεις στον ισπανικό θύλακα της Μελίσια, στις μεσογειακές ακτές του Μαρόκου, τα μόνα χερσαία σύνορα μεταξύ Ευρώπης και Αφρικής και συνεπώς για το μοναδικό πέρασμα, μαζί με το δεύτερο ισπανικό θύλακα της Θέουτα, από το οποίο μπορεί να προσεγγιστεί από Αφρικανούς η Ευρώπη χωρίς τον κίνδυνο να πνιγούν στη θάλασσα. Λόγω του μεγάλου ρίσκου που παίρνουν οι μετανάστες βάζοντας σε κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή,

αποφασίστηκε η ενίσχυση του φράχτη, η ενίσχυση του αντιμεταναστευτικού πλέγματος μεταξύ Μαρόκου και Ισπανίας με χρηματοδότηση από την Ισπανία και την ΕΕ.

Ενιαίος ο αντίπαλος – ενιαία πρέπει να είναι και η πάλη

Η ΕΕΔΔΑ υπογραμμίζει τη σημασία που έχει η ενίσχυση της αλληλεγγύης των εργαζόμενων λαών και της δουλειάς ενάντια στην απόκρουση των αιτών της μετανάστευσης. Γίνεται έντεχνη ή μη καλλιέργεια φόβου απέναντι σε «ασύμμετρες απειλές», προβάλλεται η ανάγκη προστασίας της καθημερινότητας του απλού «πολίτη», καλλιεργείται το κλίμα ατομισμού και αναχωρητισμού του «πολίτη» από την εξεύρεση λύσης, η ανοχή απέναντι στην καταστολή και εν τέλει η ανοχή στην ενίσχυση των μηχανισμών καταστολής με πακτωλό χρημάτων. Συγκαλύπτεται πως αυτή είναι μια πολιτική που συνεχίζει και ενισχύει τη φτώχεια και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τις εμφύλιες συρράξεις που υποδαυλίζουν οι ιμπεριαλιστές. Κυβερνήσεις, όπως η συγκυβέρνηση μέχρι πριν από λίγο ΝΔ-ΠΑΣΟΚ κομπάζουν στο Φράχτη στον Έβρο για τα επιτεύγματα ενάντια στη «λαθρομετανάστευση», άλλες, όπως η ιταλική, απολογούνται που δεν επένδυσαν ακόμα περισσότερα κονδύλια για τον έλεγχο της «λαθρομετανάστευσης»

ώστε να καταστεί εφικτή η δήθεν σωτηρία των μεταναστών (ενώ τα θύματα αυξάνονται), ευρωβουλευτές, πολλοί από τους οποίους αυτοχαρακτηρίζονται αριστεροί, ψηφίζουν την ενίσχυση αντιδραστικών ταμείων της ΕΕ.

Η ΕΕΔΔΑ οργανώνει και συμμετέχει σε καμπάνιες ενημέρωσης ενάντια στην «Frontex», το πρόγραμμα «Τρίτων», το «Δουβλίνο 2» και «3», για το γκρέμισμα του τοίχους της ντροπής στον Έβρο, για να σταματήσουν η αστυνομοκρατία και οι απελάσεις, για το κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης μεταναστών και προσφύγων και την παροχή φιλοξενίας σε ανοιχτά κέντρα υποδοχής όσων αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις χώρες τους, με ανθρώπινες και αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και σίτιση, όπου θα γίνεται η πρώτη αντιμετώπιση των αναγκών τους, για τη χορήγηση ταξιδιωτικών εγγράφων σε όσους έχουν προορισμό άλλες χώρες και τη χορήγηση ασύλου ή άλλης μορφής επικουρικής διεθνούς προστασίας με διαδικασίες γρήγορες και αξιόπιστες. Για την προστασία όσων διώκονται για τις προοδευτικές απόψεις και τη δράση τους από ιμπεριαλιστικά κέντρα και αντιδραστικά καθεστώτα.

Μέλη της ΕΕΔΔΑ ενημερώνονται και ενημερώνουν για το θεσμικό πλαίσιο που αφορά στους μετανάστες και πρόσφυγες στη χώρα μας (παράδοση μεταναστών «χωρίς χαρτιά» στις αρ-

χές, προσπάθεια αποκλεισμού τους από την παροχή υπηρεσιών υγείας, αποκλεισμοί στην κοινωνική ένταξη των μεταναστών «με χαρτιά», αποκλεισμός από την πολιτική ζωή σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης, αποκλεισμός από την απόκτηση ιθαγένειας προκειμένου να δυσκολέψει η πλήρης ένταξη σύμφωνα με τα ισχύοντα κ.ά.), αλλά και σε επίπεδο ΕΕ και διεθνώς. Αναλύουν τη σκοπιμότητα της ξενοφοβίας, του ρατσισμού και της ανεργίας, που σε επίπεδο ΕΕ βαθαίνουν και συνοδεύονται με αντιδραστικά σχέδια, όπως τα πρόσφατα σχέδια του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για το δικαίωμα στην απεργία, ώστε ο κοινός αγώνας μεταξύ των Ελλήνων και αλλοδαπών εργαζομένων να δυναμώνει. Συμμετέχουν στην κοινή πάλη Ελλήνων και μεταναστών εργαζομένων που εδραιώνεται παρά τις δυσκολίες στην ανάπτυξη σταθερών δεσμών λόγω της ανεργίας και της ανακύκλωσης του προσωπικού για τη συμπίεση των μισθών και το χτύπημα των εργασιακών, ασφαλιστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Οι ίδιες αυτές δυσκολίες μπορούν να αποτελέσουν αφετηρία για την ενίσχυση και εμβάθυνση της ενότητας, για τη χειραφέτηση των εργαζομένων χωρίς όρους, για την καλλιέργεια της εγρήγορσης και της ετοιμότητάς τους, της οργανωτικής δεινότητάς τους, όπου και αν βρεθούν ώστε να ενταθεί η πάλη για την ανατροπή αυτής της κατάστασης.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΠΟΥ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ

Καμπάνια συγκέντρωσης χρημάτων της ΕΕΔΔΑ για τα παιδιά που ζουν
στον προσφυγικό καταυλισμό Τζαμπαλίγια στη Βόρεια Γάζα

Αρ. Λογαριασμού Εθνική Τράπεζα, 116/29603975 (ΕΕΔΔΑ για
Παλαιστίνη)

**ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ, ΚΥΡΙΑΡΧΗ,
ΕΙΡΗΝΙΚΗ, ΜΕ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ
ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΟΥ 1967**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ)
Ηπείρου 5 -104 33 Αθήνα
Τηλ: 210 38 13 052 Fax: 210 38 31 603
e-mail: eedda@otenet.gr

